

Întrebarea preliminară

Articolul 48 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune drept condiție pentru a beneficia de o pensie anticipată ca valoarea pensiei care urmează să fie încasată să fie mai mare decât pensia minimă care i-ar reveni persoanei în cauză în temeiul legislației naționale, expresia „pensia care urmează să fie încasată” fiind interpretată ca fiind pensia efectivă asigurată de statul membru competent (în speță Spania), fără a se lua în calcul și pensia efectivă care ar putea fi încasată pentru o altă prestație de aceeași natură din partea unui alt stat membru sau a altor state membre?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 18 iunie 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/
Autoriteit Consument en Markt**

(Cauza C-399/18)

(2018/C 294/48)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Apelante: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Intimată: Autoriteit Consument en Markt

Întrebarea preliminară

Un tarif uniform bazat pe capacitatea de racordare, prin care nu se face diferențierea în funcție de tipul de utilizator al rețelei, ci în funcție de capacitatea contractată, este compatibil cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (Regulamentul privind gazele naturale)?

⁽¹⁾ JO 2009, L 211, p. 36.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Praze (Republica Cehă) la 18 iunie 2018 –
Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství**

(Cauza C-401/18)

(2018/C 294/49)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Krajský soud v Praze

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Herst, s.r.o.

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Întrebările preliminare

- 1) Orice persoană impozabilă trebuie să fie considerată persoană impozabilă în sensul articolului 138 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”) ? În caz contrar, care sunt persoanele impozabile cărora li se aplică această dispoziție?

- 2) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție este că articolul 138 alineatul (2) litera (b) din Directiva TVA se aplică unei situații precum cea din litigiul principal (mai precis dobânditorul este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri fiscale), dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care expedierea sau transportul produselor respective are loc în conformitate cu dispozițiile relevante din Directiva 2008/118/CE ⁽²⁾ a Consiliului privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (denumită în continuare „Directiva privind accizele”), livrarea în legătură cu o procedură în temeiul Directivei privind accizele trebuie considerată o livrare care beneficiază de scutire în temeiul acestei dispoziții, deși condițiile privind scutirea prevăzute la articolul 138 alineatul (1) din Directiva TVA nu sunt însă îndeplinite având în vedere că transportul de bunuri este atribuit unei alte tranzacții?
- 3) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție este că articolul 138 alineatul (2) litera (b) din Directiva TVA nu se aplică într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, faptul că bunurile sunt transportate în regim suspensiv de accize este decisiv pentru a stabili căreia dintre mai multe livrări succesive trebuie să i se atribuie transportul pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA-ului în temeiul articolului 138 alineatul (1) din Directiva TVA?
- 4) „Dreptul de a dispune de bunuri în calitate de proprietar” în sensul Directivei TVA este dobândit de o persoană impozabilă care cumpără în mod direct bunurile de la o altă persoană impozabilă pentru un anumit client în scopul de a realiza o comandă deja existentă (identificarea tipului de bunuri, cantitatea, locul de origine și ora livrării) în cazul în care nu manipulează el însuși fizic bunurile deoarece, în contextul încheierii contractului de vânzare, cumpărătorul său este de acord să se ocupe de transportul bunurilor de la punctul de origine, astfel încât el acordă accesul la bunurile solicitate va fi acordat numai prin intermediul furnizorilor săi și comunică informațiile necesare pentru acceptarea bunurilor (în nume propriu sau în numele subfurnizorilor din cadrul lanțului), iar profitul său obținut în urma tranzacției reprezintă diferența dintre prețul de cumpărare și prețul de vânzare a bunurilor respective fără facturarea costului de transport al bunurilor în cadrul lanțului?
- 5) Directiva privind accizele stabilește [de exemplu, la articolul 4 alineatul (1), la articolul 17 sau la articolul 19], fie direct, fie indirect printr-o limită privind manipularea efectivă a unor astfel de bunuri, suficiente condiții pentru transferul „dreptului de a dispune de bunuri (supuse accizelor) în calitate de proprietar” în sensul Directivei TVA, cu consecința că preluarea bunurilor aflate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat în conformitate cu condițiile care rezultă din Directiva privind accizele ar trebui să fie tratată ca o fiind o livrare de bunuri în scopuri de TVA?
- 6) În acest context, atunci când stabilirea unei livrări care este legată de transport în cadrul unui lanț de aprovizionare de bunuri aflate în regim suspensiv de accize este luată în considerare ca fiind un singur transport, este necesar să se considere că transportul în sensul Directivei TVA începe și se încheie în conformitate cu articolul 20 din Directiva privind accizele?
- 7) Principiul neutralității TVA-ului sau orice alt principiu al dreptului Uniunii se opune aplicării principiului constituțional *in dubio mitius* în dreptul național, care impune autorităților publice ca, în cazul în care normele juridice sunt ambigue și oferă în mod obiectiv mai multe interpretări posibile, să aleagă interpretarea care este favorabilă persoanei supuse normei juridice (în speță persoana impozabilă în scopuri de TVA)? Aplicarea acestui principiu ar fi compatibilă cu dreptul Uniunii cel puțin dacă ar fi limitată la situațiile în care faptele relevante ale cauzei au precedat o interpretare cu caracter obligatoriu a unei chestiuni juridice în litigiu de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, care a stabilit că o altă interpretare mai puțin favorabilă entității impozabile este corectă?

Dacă este posibilă aplicarea principiului *in dubio mitius*:

- 8) Având în vedere limitele stabilite de dreptul Uniunii în perioada în care au avut loc tranzacțiile impozabile în prezenta cauză (noiembrie 2010-mai 2013), problema dacă noțiunea juridică de livrare de bunuri sau de transport de bunuri are (sau nu are) același conținut atât în scopul Directivei TVA, cât și în scopul Directivei privind accizele poate fi considerată în mod obiectiv ca fiind incertă din punct de vedere juridic și ca oferind două interpretări?

⁽¹⁾ JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO 2009 L 9, p. 12.